

Commemoraction: Ημέρα Μνήμης και Δράσης.

Σάββατο 08 Φλεβάρη 2025. Πλ. Αγοράς

«...Ημέρα διεθνούς δράσης στη μνήμη ανθρώπων που πέθαναν ή χάθηκαν στη θάλασσα κατά τη διάρκεια του ταξιδιού τους στην Ευρώπη, αναζητώντας μια πιο δίκαιη ζωή. Μία πρωτοβουλία γεννημένη από τη συνεργασία μεταξύ των φίλων και των οικογενειών όσων αγνοούνται στη Μεσόγειο και ακτιβιστών που συλλέγουν τις μαρτυρίες τους και αναπαράγουν τα αιτήματά τους, οι CommemorActions έχουν οργανωθεί σε όλη την Ευρώπη και την Αφρική τα τελευταία χρόνια. Είναι μέρες μνήμης και διαμαρτυρίας, δίνοντας ορατότητα στις ζωές που χάθηκαν και διεκδικώντας ελεύθερη μετακίνηση και μια αξιοπρεπή ζωή για όλες και όλους...» (commemoraction.net).

Όσες παγίδες θανάτου κι αν φτιάξουν τα κράτη-φρούρια, η αέναη μετακίνηση πληθυσμών δε σταματάει. Όσους φράχτες κι αν σηκώσουν, όσες απάνθρωπες συμφωνίες κι αν υπογράψουν, όσες επαναπροωθήσεις κι αν κάνουν, πάντα θα υπάρχουν άνθρωποι που θα επιχειρούν να ταξιδέψουν δίνοντας στα δίκτυα εκμετάλλευσης κι εμπορίας ανθρώπων ό,τι έχουν και δεν έχουν για να ζήσουν. Στην προσπάθειά τους αυτή, για να ζήσουν χωρίς πόλεμο, ακραία φτώχεια, διώξεις, ταξιδεύουν με μη αξιόπλοες, σάπιες βάρκες, ακόμη και με καιρό που δεν το επιτρέπει, κινδυνεύοντας τελικά να χάσουν τη ζωή τους ή να ναυαγήσουν.

Το Φαρμακονήσι, η Πύλος, τα Κύθηρα, η Σαντορίνη, η Κρήτη, ... είναι τόποι που σημαδεύτηκαν με απώλειες ανθρώπων, με ζωές που σύμφωνα με την κρατική μεταναστευτική πολιτική είναι ανάξιες να βιωθούν, είναι αριθμοί χωρίς αξία και ιστορία. Δεν ξεχνάμε την τετράχρονη Λοζίν Νασέφ που με την οικογένειά της, τον Σεπτέμβρη του 2022, ταξίδευαν για 14 μέρες στη θάλασσα, τις περισσότερες χωρίς φαγητό και κυρίως νερό, στριμωγμένοι σ' ένα μικροσκοπικό κατάστρωμα, εκτεθειμένοι στον καυτό ήλιο. Η Λοζίν έφτασε στα Χανιά νεκρή, εξαιτίας της δολοφονικής καθυστέρησης των αρχών να κινητοποιηθούν στις κλήσεις έκτακτης ανάγκης από ανθρώπους που κινδύνευαν στη θάλασσα και αφού η Ελλάδα και η Μάλτα έπαιζαν την κολοκυθιά για το ποιο κράτος έχει την ευθύνη της διάσωσης. Στο ίδιο ναυάγιο δυο ακόμη άνδρες χάθηκαν στη θάλασσα και μια έγκυος γυναίκα από την Παλαιστίνη απέβαλε.

Δεν ξεχνάμε τους νεκρούς και τους δεκάδες αγνοούμενους του πρόσφατου ναυαγίου (15 Δεκεμβρίου του 2025) που βυθίστηκαν ανοιχτά της Γαύδου, δεν ξεχνάμε κάθε άνθρωπο που έχασε τη ζωή του εξαιτίας της αντιμεταναστευτικής νομοθεσίας των κρατών που ορίζει την ανθρώπινη μετακίνηση ποινικό αδίκημα και τη ζωή λαθραία.

Η διαδρομή από τη Λιβύη προς την Κρήτη και τη Γαύδο ή την Ιταλία εδώ και λίγα χρόνια έχει παγιωθεί ως “δημοφιλής” στα δίκτυα διακινητών και κάθε εβδομάδα, πλέον, άνθρωποι φτάνουν στις νότιες ακτές της Κρήτης ή της Γαύδου. “Από τις αρχές του 2025, ήδη 13 караβιές με 650 ανθρώπους έχουν διασωθεί στο Λυβικό πέλαγος, ενώ το 2024 103 караβιές ναυάγησαν στα ανοιχτά της Κρήτης με περίπου 5.150 ανθρώπους” (από την έρευνα της οργάνωσης RSA, Υποστήριξη προσφύγων στο Αιγαίο).

Οι άνθρωποι αγωνιώντας και αγωνιζόμενοι να ζήσουν μια ζωή με αξιοπρέπεια, επιλέγουν ακόμη και αυτή τη διαδρομή του «θανάτου». Για όσες-ους φτάσουν ζωντανές-οί, η αντιμεταναστευτική πολιτική της ΕΕ με εκτελεστές τα κράτη και τις αρμόδιες αρχές επιφυλάσσουν ένα οργανωμένο σχέδιο εκδίκευσης και

τιμωρίας. Τους φυλακίζει σε άθλιους χώρους με συνθήκες ακατάλληλες για διαβίωση, χωρίς πρόσβαση σε νομική υποστήριξη, χωρίς διερμηνείς, με στημένα κατηγορητήρια περί διακίνησης που οδηγούν αθώους ανθρώπους σε πολυετή εγκλεισμό, περιορίζοντας τη δυνατότητα πρόσβασης στο άσυλο, απορρίπτοντας ή αμφισβητώντας τη δυνατότητα αίτησης σε ανθρώπους που το προφίλ τους είναι αμιγώς προσφυγικό!

Στον τόπο που ζούμε συναντιούνται η μηχανή του πολέμου που εδρεύει στη βάση της Σούδας, η μπίζνα του τουριστικού προϊόντος και η απάνθρωπη υποδοχή ταλαιπωρημένων ναυαγών. Στην πόλη που ντόπιοι και μόνιμοι κάτοικοι αντιμετωπίζονται ως πελάτες κι όχι πολίτες δεν πέφτουμε από τα σύννεφα με τη “φιλοξενία” που έχουν εξασφαλίσει οι τοπικές αρχές σε πρόσφυγες και μετανάστ(ρι)ες, αλλά αυτή η αθλιότητα με τη συνθήκη υγιεινής στο πλέον ακατάλληλο κτίριο της Αγυιάς δεν μπορεί να συνεχιστεί. Ένα κτίριο που μπάζει νερά, χωρίς ντουζιέρα, με πέντε χημικές τουαλέτες, με μια μικρή αυτοσχέδια βρυσούλα σ’ έναν παλιό ψύκτη, με χιλιοχρησιμοποιημένες κουβέρτες που έφερε χρόνια πριν κλιμάκιο της ύπατης αρμοστείας και δεν έχουν πλυθεί ποτέ. Αυτή είναι η υποδομή που έχει εξασφαλίσει ο Δήμος για ανθρώπους ταλαιπωρημένους που ταξίδευαν για μέρες στη θάλασσα και ποιος ξέρει πόσο καιρό πριν.

Αναταποκρινόμαστε στο κάλεσμα για διεθνή συντονισμό δράσεων για τη μέρα μνήμης Commemoraction. Δίνουμε ραντεβού το Σάββατο 8 Φλεβάρη, στις 12.00, στην πλ. Αγοράς, σε συγκέντρωση μνήμης για όλους τους παραπάνω λόγους!

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΝΤΟΠΙΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗΣ ΓΙΑ ΟΛΕΣ-ΟΥΣ

ΜΝΗΜΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΗΘΗ

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ, ΝΑ ΜΗΝ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΤΕΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Φλεβάρης 2025

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΤΕΚΙ-ΣΤΕΚΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

